

Bilag til F. t. Byggelov for Staden København.

ind under § 23, Stk. 2 — ske gennem Taksation og mod Erstatning for Arealet, sml. § 2 i Lov Nr. 275 af 28. November 1928 og nævnte Cirkulære.

Videregaaende Byggeliniepaalæg kan og maa ske som Reguleringssag.

ad § 23.

Bestemmelsen i Stk. 1 svarer — i forkortet Skikkelse — til Bestemmelsen i Lovforslaget af 1915 § 19, Stk. 2, dog at den er udvidet til at gælde ogsaa ved Byggeliniepaalæg — en Foranstaltning, der er ukendt i Lovforslaget 1915.

De i Stk. 2 omhandlede Spørgsmaal om en Ejendoms Bebyggelighed, eventuelt dens Overtagelse af Kommunen, afgøres, efter Lov af 28. November 1928 om Byggelinier, af vedkommende Taksationskommission. Da nærværende Lovforslag hjemler Regulering (Omlægning) som Middel til at løse en Række udviklede Bebyggelsesproblemer, vil det være rimeligt og konsekvent, at den med disse Formaal for Øje nedsatte Reguleringskommission skønner over de herhen hørende Spørgsmaal, saaledes at Overtagelse fra Kommunens Side af vedkommende Ejendom ingenlunde behøver at være Udgangen paa Sagen, idet denne kan give Anledning til, at der rejses Reguleringssag.

ad § 24.

Bestemmelserne i Stk. 1 og 2 er i det store og hele i Overensstemmelse med de Krav, der under den nuværende Retstilstand stilles — bygget op paa Praksis.

Bestemmelsen i Stk. 3 er en naturlig Udbygning af den derom i Lov 1889 § 6 indeholdte Bestemmelse. Der har navnlig i den indre Bys smalle Gader paa forskellige Steder vist sig meget uheldige Forhold med Udkørslen fra Ejendomme. Der maa derfor være klar Hjemmel for Magistraten til at forlange den efter dennes Skøn for Færdselsforholdene i Gaden heldigste Ordning gennemført.

ad § 25.

Alene Bestemmelsen i Stk. 2 behøver Omtale.

Da Kørsel med tungt belastede Vogne kan bevirke, at det for Grundejerne ved private Gader bliver en uforholdsmæssig Byrde at vedligeholde disse, hvorved det ofte drejer sig om Parcellforeninger, der paa denne Maade faar deres Veje mere eller mindre ødelagte af uvedkommende Kørsel, er der ved de i Lov Nr. 85 af 31. Marts 1926 foretagne Ændringer i Loven af 14. December 1857 om Gader og Veje i København givet Kommunalbestyrelsen Bemyndigelse til at paaligne de Ejendomme, hvorfra den paagældende Kørsel foregaar, særlige Bidrag, dog eventuelt først efter at Magistraten har søgt at ordne Sagen ved Spærring for uvedkommende Gennemkørsel. Medens disse Bestemmelser er anvendelige, hvor det drejer sig om Kørsel af permanent Karakter, som t. Eks. Fabrikørsel, har de vist sig utilfredsstillende, hvor det gælder Byggeørsel, dels fordi det ofte er for sent at spærre, naar en Klage indkommer, og dels fordi Bestemmelse om, hvorvidt vedkommende Bygherre eller alene de til Vejen grænsende Grundes Ejere eller Parterne i Forening bør bære bekoste Vejen istandsat, ofte maa træffes hurtigt og derfor daarligt kan udsættes, til Kommunalbestyrelsen træder sammen.

Man har da foreslaaet, at Afgørelsen angaaende Byggeørsel træffes af Magistraten, medens der som hidtil forbeholdes Kommunalbestyrelsen Bemyndigelse til at træffe Afgørelse, hvor det drejer sig om Kørsel af permanent Karakter, idet § 8, 4de Stykke i den ovenfor nævnte Lov herefter kun kommer til Anvendelse paa saadan Kørsel.